

НЕРАКОТВОРНИОТ ЛИК НА ГОС СВЕТИ ЈОАКИМ ОСОГОВСКИ

**Боже благи
Кој тајни
јавуваш,
Чудесни
тајни, никогаш
насетени...**

**Тајната ја кажа, и тајната
се случи:
Евреите в лице Ти гледаа,**

**Зад грб смрт Ти
подготвуваа.**

**А кнезот Авгар од
далечни страни,
Лепрозен по телото,
накажан и со душата
Од лажливата вера
незнајбожна...**

**Слушна за Тебе и
поверува во Тебе
Сликата ја виде на
Твоето пречисто лице
Со солзи сликата Ти ја
бакна**

**Здрав стана и со тело и
со душа
Душата во рајот му се
населילה
Со Аврам вечно се
веселела.**

Пишува:
аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

Во сирискиот град Едеса живеел кнезот по име Авгар. Боледувал од неизлечливата болест лепра. Го

фатило смртен страв. Но, тој слушнал за Христос, за Неговите големи чуда, за лекарот на сите болести. Неговото срце затреперило со надеж кон Бога дека ќе ја услиша неговата молитва и ќе ги слушне зборовите од устата негова. Испратил молба до

Христос, преку познатиот сликар Ананиј. Писмото на кнезот Авгар до Господ Исус Христос гласело: "Од Авгар кнез Едески до Господ Исус, благиот Спасител кој во тело се појави во Ерусалимските покраини, да се радуваме! До мене допре гласот за Тебе и за преславните чуда Твои, дека Ти без лекови и тревки ги излекуваш болестите: на слепите им даваш вид, на сакатите од, лепрозните ги исчистуваш, од луѓето нечистите духови ги прогонуваш... и мртвите ги воскреснуваш. Слушајќи го тоа за Тебе, јас дојдов до двоен заклучок за Тебе: Ти, или си Бог, кој се симнал од небото, или си Син Божји, бидејќи такви прекрасни чуда правиш. Затоа и Ти ја упатувам оваа моја смирена молба, да се потрудиш да дојдеш кај мене и да ја излекуваш мојата неизлечлива болест, од која веќе многу години страдаам. Исто така, го слушам и тоа дека Евреите Те мразат и сакаат да Ти направат некое зло. Јас, пак, го имам градот, иако не сосема голем, но убав и изобилен со секое богатство. Дојди, значи кај мене и живеј со мене во мојот град, во кој ќе се најде за нас двајцата тоа што ни е потребно".

Писмото избобилува со многу силни зборови, полни со вера и љубов во вистинскиот Бог. Сликаторот Ананиј пристигнал во Ерусалим. Го видел Христос меѓу луѓето како ги поучува. Застанал на голем камен, се обидел да Го наслика, но не успеал "зашто Исус го менуваше Своето пресвето лице со божествената, недостижна... слава и благодет". Господ му наредил на Апостол Тома да го донесе човекот кон Него:

"Кај ти е писмото од твојот кнез Авгар, кој ми го донесе од Едеса?", го прашал Христос. Ананиј, изненаден од таквата видовитост на Исус, треперејќи му го предал писмото. Спасителот го прочитал писмото на Авгар и му одговорил со овие зборови: "Блажен си Авгаре, што си поверувал во мене и невидувајќи ме. Зашто е пишувано за мене: да оние кои ќе ме видат нема да ве-

светло лице, и го избриша со подадената Му четвртата крпа за лице. И, о чудо! Простата вода се претвори во боја, и на крпата за лице се наслика совршено Неговиот пречист лик". Господ му ја предал таа крпа за лице со Својот лик на Ананиј и писмото и му рекол: "Однеси го и предај му го на оној кој те испрати". (Тоа се случило пред страдањата на Христос, во последните денови на Не-

"ХРИСТЕ БОЖЕ ЗАСРАМИ, КОЈ

"Prijdete -eda i
poslu{ajte me mene, da
ve nau-am vo stravot
Gospodov".

руваат, а кои нема да ме видат ќе поверуваат во мене и ќе наследат живот вечен. Ти ми пишуваш да дојдам кај тебе, но потребно е јас да го извршам тоа заради што сум испратен, и по извршувањето да се вратам кај Отецот кој ме испрати. Кога ќе бидам вознесен кај Отецот јас ќе ти испратам еден од моите ученици, кој целосно ќе те исцели од твојата болест, и преку крштевањето ќе ти подари живот вечен на тебе и на оние кои се со тебе". Господ Христос го запечатил писмото со печат на кое со еврејски букви стоело напишано: Божјо видение, Божествено чудо. Потоа Господ наредил да се донесе вода "па, Тој го зами Своето пре-

**КНЕЗОТ АВГАР ГО ПРИМ
НЕРАКОТВОРНИОТ ЛИК
ГОСПОД ИСУС ХРИСТОС**

СВЕТИ ЈОАКИМ ОСОГОВСКИ

но во 944 г. Се слави на 29.8. по нов календар.

Свети Јоаким Осоговски "Пријдете чеда и послушајте ме мене, да ве научам во стравот Господов". Овие силни зборови се напишани во свитокот кој во своите раце го држи македонскиот светител - пустиножител, преподобниот отец наш и Чудотворец Свети Јоаким Осоговски. Се сподвижнувал во втората половина на XI век во Осоговските планини крај Крива Паланка, на местото наречено Сарандопор, поради што уште го нарекуваат и Сарандопорски.

Преподобниот и богоносен отец наш Јоаким Осоговски-Сарандопорски уште од младоста го сакал строгиот подвижнички живот. Не се знае од кое место дошол во областите на Осоговските планини и пустини. Еден богат човек, болјарин од таа област, му укажал за местото каде се наоѓала осамена пештера, погодна за пустински живот. Тој се населил во таа пештера и го почнал својот испоснички под-

овче Поле. Тука се замонашил и го добил името Теофан. Тој, со голем број браќа, му подигнал црква и манастир на Свети Јоаким и станал прв игумен. Тогаш му се јавил на сон Свети Јоаким и му рекол дека тој сака да се нарече ктитор на тој манастир, тој самиот ќе управува во него. Светителот му го открил на Теофан местото каде се наоѓале скриени неговите свети мошти. Му го покажал и дрвото во шумата од кое сакал да му направи ковчег и во него да ги пренесе светите мошти во манастирот. Сè тоа игуменот Теофан го извршил и со браќата, свечено во литија, ги пренел моштите на Светителот во манастирот. Од светите мошти се случувале и се случуваат многу чуда низ сите векови. Ги лекуваат болните и душите на оние кои со вера им пристапуваат. Светителот се слави на 29 август. Манастирот посветен на Свети Јоаким Осоговски, македонски светител и светител на целиот христијански свет, е народна светиња, која гордо опстојува повеќе од осум века. Тој е наша света обврска, народна задужбина и аманет предаден од прадедовците. Затоа, да ја зачуваме неговата светост, честност и големина, чиста и неповредена.

Со благослов на Неговото Високо Преосвештенство Митрополит г. Горазд

МАНАСТИР "СИ СВЕТИ" ("СИТЕ СВЕТИИ")

Манастирот "Си Свети" има огромно културно и историско значење, тоа е свето место на многу чуда.

Чудата на манастирот "Си Свети" се бројни за: исцеление, имање пород, одржување во живот, среќа, радост и сл.

www.sisveti.com.mk

, НИКОЈ НЕМА ДА СЕ СЕ НАДЕВА ВО ТЕБЕ!"

"Bla`en si Avgare, {to si poveruval vo mene i neviduvaj}i me. Za{to e pi{uvano za mene: da onie koi }e me vidat nema da veruvaat, a koi nema da me vidat }e poveruvaat vo mene i }e nasledat `ivot ve-en".

говиот земен живот.) Ананиј се вратил во Едеса кај својот кнез и му го предал Господовото писмо и неракотворната икона со ликот на Христос на крпата. Кнезот со вера и љубов ги целивал и "поклонувал" се на ликот Христов, тој веднаш се исцели од болеста. Само еден мал дел од лепрата оставило траги на неговото лице и тие ги снемало откако Господ го испратил Св. ап. Тадеј. Апостолот го крстил кнезот и целиот град. Кнезот ги искршил идолиите, го врамил Христовиот лик во златна рамка и го накитил со бисери. Над портата на гра-

дот го ставил Христовиот лик, а под иконата напишал: "Христе Боже, никој нема да се засрами, кој се надева во Тебе".

Подоцна еден епископ, ноќе ја засидал иконата над портата, да не се гледа (за да ја заштити од незнајбожниот кнез - правнук на Авгар). По многу векови, Пресвета Богородица му открила на едескиот епископ Евлавиј каде е засидана иконата. Таа била пронајдена и со нејзината Божествена сила била победена персиската војска, која сакала да го преземе градот Едеса. Пренесувањето на неракотворниот лик Христов и Неговото писмо до Авгар од Едеса во Цариград било изврше-

виг. Подоцна се преселил во местото наречено Сарандопор, во друга пештера, каде останал до крајот на својот живот, подвизувајќи се многу усрдно и строго. Пред крајот на неговиот земен живот го посетиле двајца мажи, ловци. Светителот ги благословил и тој ден тие уловиле богат лов. Преподобниот Јоаким ги замолил повторно да го посетат. По извесно време тие луѓе повторно дошле кај него, но го нашле мртв. Го погребале неговото тело до пештерата и редовно му доаѓале на гробот. Преподобниот Јоаким се упокоил кон крајот на XI век, или на почетокот на XII век, околу 1105 година.

За време на владеењето на византискиот цар Манојло I Комнен (1143-1180) сакал Господ многу да го прослави својот богоугодник, па тогаш му било обновено неговото свето место каде што се подвизувал. На истото место каде што Светителот се подвизувал дошол свештеникот Теодор од